

عنوان مقاله:

نگاه به آینده در کسب و کارهای نوپا: مروری بر متداول ترین روش های آینده نگاری در طراحی مدل کسب و کار در شرکت های نوپا

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت استاندارد و کیفیت، دوره 13، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

عقیله محمودزاده احمدی نژاد - مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور

امیر ناظمی آشنی - مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور

ابراهیم محمودزاده - دانشگاه صنعتی مالک اشتر

خلاصه مقاله:

در دوران انقلاب صنعتی چهارم، سرعت فزاینده نوآوری و فناوری های جدید و کوتاه شدن چرخه عمر محصول، چالش های جدیدی را برای کسب و کارها ایجاد کرده است. روش های سنتی کسب و کار غالباً بر اساس شواهد و سنجه های گذشته نگر عمل می کنند، و در برابر تغییرات گسسته با چالش مواجه اند. به این ترتیب، مدیریت و درک عدم قطعیت ها به کمک روش های آینده نگاری در طراحی مدل کسب و کار مناسب تبدیل به یک روند رو به رشد شده است و استفاده از روش های آینده نگاری مناسب در طراحی مدل کسب و کار، به صورت کلی، و در شرکت های نوپا، به صورت خاص، در سال های آینده ناگزیر خواهد بود. آینده نگاری جعبه ابزار متنوعی از روش ها را در اختیار قرار می دهد تا از طریق آن ها بتوان مدل های کسب و کار را برای آینده آماده کرد. این پرسش که کدام روش ها برای این هدف مناسب تر خواهد بود، پرسشی است که در این مطالعه به آن پرداخته شده است. با توجه به ویژگی های منحصر به فرد کسب و کارهای نوپا از جمله سن، معیارهای رشد و محدودیت منابع امکان بکارگیری روش های مورد استفاده شرکت های متوسط و بزرگ برای آن ها وجود ندارد و نیاز به تحقیقات مستقل در این زمینه احساس می شود. بر این اساس از رویکرد کمی با استفاده از روش علم سنجی و رویکرد کیفی با استفاده از روش پرسشنامه استفاده شد. بر اساس مطالعات علم سنجی آشکار شد که روند استفاده از روش های آینده نگاری در طراحی و تدوین مدل کسب و کار رو به رشد است. تجمیع نتایج بدست آمده نشان می دهد روش «سناریو نگاری» مهم ترین روش آینده نگاری مناسب در طراحی مدل کسب و کار آینده نگارانه است.

کلمات کلیدی:

نوآوری، مدیریت عدم قطعیت، نوآوری مدل کسب و کار، سناریونگاری، کسب و کار نوپا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1973838>

